

Στα Γερμανικά

SOFIA GEORGALIDIS * ΣΟΦΙΑ ΓΕΩΡΓΑΛΙΔΗ

VANGELIS FILOS * ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΦΙΛΟΣ

VORWORT

Ich dachte, ich schreibe die Erinnerungen auf.
Nach der Deformation
werde ich nichts mehr haben, was ich dir schenken könnte...

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Είπα να καταγράψω τις μνήμες.
Μετά την παραμόρφωση
δεν θάχω τι να σου χαρίσω...

GENESE

Du wirst leben oder singen.
Ich liebe die Menschen, die litten.
Ich wollte singen.
Man sagte, das sind keine Verse
es sind Schreie...
Ich brauche einen Dichter
der meine Besorgnis in Verse umwandelt.

ΓΕΝΝΗΣΗ

Θα ζήσεις ή θα τραγουδήσεις.
Αγαπούσα τους ανθρώπους που πονούσαν.
Ήθελα να τραγουδήσω.
Είπαν αυτοί δεν είναι στίχοι
είναι κραυγές...
Μου χρειάζεται ένας ποιητής
να κάνει τις αγωνίες μου στίχους.

STILLE

*Ich beobachtete stumm
meine eigene Beerdigung*

ΣΙΩΠΗ

*Παρακολουθούσα αμίλητος
την κηδεία του εαυτού μου.*

ODE

Hölzerne Hände reichen mich umher
in den Symposien der Lethe.

Steinerne Augen
steinerne Prozession
trockene Gesichter.
Stille Glockentürme, einsame Klagen
vergessene Schreie.
Das Haus leer, ein Loch im Herzen.
Getrocknete Bitternis nimmt mich auf Reisen.
Bleicher Mohn
wie verlor sich nur dein Lachen
in die nasse Einsamkeit?
Meine Schritte graben unterirdische Wege.
Durchnässt die Erde.
Man brachte dich und holte dich wieder ab
Braut der Sonne.

ΩΔΗ

Εύλινα χέρια με περιφέρουν
στα συμπόσια της λησμονιάς.

Λίθινα μάτια
πέτρινη πομπή
στεγνά πρόσωπα.
Σιωπηλά κωδωνοστάσια, έρημοι θρήνοι
ξεχασμένες κραυγές.
Άδειο το σπίτι, τρύπια καρδιά.
Στεγνωμένη πίκρα με ταξιδεύει.
Χλωμή παπαρούνα
πώς χάθηκε το γέλιο σου
στη βρεγμένη μοναξιά;
Υπόγειους δρόμους σκάβουν τα βήματά μου.
Μουσκεμένο χώμα.
Σε φέραν και σε πήραν
Νύφη του ήλιου.

MOMENT

Ein schwebender Tropfen
ich schaffte es nicht.
Konzentrische Kreise bringen durcheinander
das Gleichgewicht des Wassers.
Eins, zwei, drei,... nichts...

Der nächste Tag wird Nacht sein.

ΣΤΙΓΜΗ

Μια σταγόνα αιωρούμενη
δεν πρόλαβα.
Ομόκεντροι κύκλοι διαταράσσουν
την ισορροπία του νερού.
Ένα, δύο, τρία,... τίποτα...

Η άλλη μέρα θα είναι νύχτα.

ATHEN

Verriegelte Tür vor meinem Gesicht.
Unnütze Nächte
wie soll ich wieder los starten
auf geschmolzenem Asphalt?

ΑΘΗΝΑ

Κλειστή πόρτα στο πρόσωπό μου.
Άχρηστες νύχτες
πώς να κινήσω ξανά
στους λιωμένους δρόμους;

STEINERNE STUNDEN

Stille.
An den Wänden, an der Decke
in der Luft.
Du kannst nicht anders
als still zu halten.
Denn viel hast du geredet
und deine Worte wurden zu traurigen
Alibis.

ΠΕΤΡΙΝΕΣ ΩΡΕΣ

Σιωπή.
Στους τοίχους, στο ταβάνι
στον αέρα.
Δεν έχεις τίποτα άλλο
παρά να σωπάσεις.
Τι μίλησες πολύ
και γίναν τα λόγια σου άλλοθι
λυπητερά.

KLEINE SCHWALBE

Deine Stimme verirrt sich
in den vergessenen Plätzen
dein Körper trocknete aus
in der Wüste der Jahrhunderte.
Wo soll ich dich finden?

ΜΙΚΡΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Χάθηκε η φωνή σου
στις ξεχασμένες πλατείες
στέγνωσε το σώμα σου
στην έρημο των αιώνων.
Πού να σε βρω;

EINSAME STADT

Durchgegrabene Erde mein Körper
niedergebrannter Brunnen
dein Kuss
die Augen ausgetrockneter Fluss.
Leer die Hände...

ΕΡΗΜΗ ΠΟΛΗ

Σκαμένη γη το κορμί μου
πυρπολημένη βρύση
το φιλί σου
ξηρό ποτάμι τα μάτια.
Άδεια τα χέρια...

WIR

Als die Zeit kam
Wir flüsterst du und gingst fort.
Seitdem murmelt jeden Abend
Wir der Mond
und streichelt das Meer.
Wir, rufe auch ich in den Nächten
zu meinem Schatten.

ΕΜΕΙΣ

Σαν ήρθε η ώρα
Εμείς, ψιθύρισες κι έφυγες.
Από τότε κάθε βράδυ
Εμείς, μουρμουρίζει το φεγγάρι
χαιδεύοντας τη θάλασσα.
Εμείς, φωνάζω κι εγώ τις νύχτες
στη σκιά μου.

BITTERE STÜRME

BLAUER STERN

Freunde erschossen mich
Freunde kreuzigten mich
Genossen verhalfen dem Mond zur Flucht.
Für wen sollte ich auferstehen?
In den kalten Nächten?

ΓΑΛΑΖΙΟ ΑΣΤΕΡΙ

Φίλοι με πυροβόλησαν
φίλοι με σταύρωσαν
σύντροφοι φυγάδεψαν το φεγγάρι.
Για ποιον ν' αναστηθώ
τις κρύες νύχτες;

WEG

Halbes Essen
Halbes Brennholz
Halbe Stunden
Halbe Träume.
In den Winden suche ich die Hälfte meiner Kinder.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Μισό φαΐ
Μισό καυσόξυλο
Μισές ώρες
Μισά όνειρα.
Στους ανέμους γυρεύω τα μισά παιδιά μου.

ERINNERUNGEN

Züge luden Seufzer ab
weiße Körper
geplünderte Erwartungen...

MNHΜΕΣ

Τρένα ξεφόρτωναν στεναγμούς
λευκά κορμιά
ληλατημένες προσδοκίες...

BITTERE STÜRME

Ich puste das Feuer auf
und es geht aus
durch der Bitternis Dioxin.

ΠΙΚΡΕΣ ΘΥΕΛΛΕΣ

Φυσάω τη φωτιά
και σβήνει
από το διοξείδιο της πίκρας

SCHULD

Trauriger Zuschauer der alltäglichen Exekution
grausamer Vollstrecker der alltäglichen Exekution
Opfer der alltäglichen Exekution.

ENOXH

Θλιβερός θεατής της καθημερινής εκτέλεσης
φριχτός δήμιος της καθημερινής εκτέλεσης
θύμα της καθημερινής εκτέλεσης.

DIE MUTTER

Als die große Nachricht eintraf, weinte sie nicht. Kurz nur verriegelte sie die Fenster. Dann nahm sie die Hacke und ging zum Acker. Sie wühlte das Innere der Erde um und steckte ihre Bitterkeit darein. In der Morgenröte spross an dieser Stelle eine riesengroße Platane hervor.

Η ΜΑΝΑ

Σαν ήρθε το μεγάλο νέο, δεν έκλαψε. Μόνο για λίγο σφάλισε τα παράθυρα. Ύστερα πήρε το τσαπί τραβώντας για το χωράφι. Ανασκάλεψε τα σωθικά της γης και έβαλε μέσα την πίκρα της. Την αυγή ένα θεόρατο πλατάνι φύτρωσε στο ίδιο μέρος.

VERURTEILUNG

Im letzten Augenblick
entging ich dem tödlichen Schlag.
So wurde ich dazu verurteilt
meine Wunden zu heilen...

ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Την τελευταία στιγμή
απέφυγα το θανατηφόρο χτύπημα.
Έτσι καταδικάστηκα
να γιατρέψω τις πληγές μου...

STILLE NÄCHTE

*Irgendwo in der Ferne
mit Mühe schwebt
eine Erinnerung*

ΓΑΛΗΝΕΜΕΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ

*Κάπου μακριά
με κόπο πλανιέται
μια θύμηση*

REISEN

Seevögel nahmen meine Augen
Schiffe luden meinen Körper auf
Der Wind beugte meinen Schatten.

ΤΑΞΙΔΙΑ

Θαλασσοπούλια πήραν τα μάτια μου
καράβια φόρτωσαν το κορμί μου
Λύγισε ο αέρας τον ίσκιο μου.

TRAUM

Man tötet nicht die Toten
flüsterte sie mir.
Die Toten töten nicht
flüsterte ich ihr.
Und wir weinten viel
lachten viel
und küssten uns...

ΟΝΕΙΡΟ

Δεν σκοτώνουν τους πεθαμένους
μου ψιθύρισε.
Δεν σκοτώνουν οι πεθαμένοι
της ψιθύρισα.
Και κλάψαμε πολύ
γελάσαμε πολύ
και φιληθήκαμε...

ROTER ABEND

Es regnet... wieder regnet es..
Ich habe keine Liebe
Ich habe keine Bitternis
Ich habe keine Traurigkeit
Nunmehr regnet es umsonst.

ΚΟΚΚΙΝΟ ΔΕΙΛΙΝΟ

Βρέχει... πάλι βρέχει.
Δεν έχω αγάπη
Δεν έχω πίκρα
Δεν έχω θλίψη
Άσκοπα πια βρέχει.

(Από τον τόμο ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ, Γιάννινα 1989 - alle Übersetzungen stammen von mir und werden erstmalig hier veröffentlicht)